

Temat: Urządzamy plac zabaw!

Cele – dziecko:

1. Wykazuje zainteresowanie architekturą; także architekturą zieleni.
2. Uczy się ładu przestrzennego.
3. Stara się łączyć przyczynę ze skutkiem i próbuje przewidzieć, co się może zdarzyć.
4. Uczestniczy w zabawach i grach w ogrodzie przedszkolnym.
5. Umie się wypowiadać w różnych technikach plastycznych.
6. Ma rozeznanie, gdzie można się bezpiecznie bawić.
7. Grupuje obiekty w sensowny sposób (klasyfikuje je).
8. Zna proste sposoby mierzenia np. krokami.

Tok zajęć:

1. Bawimy się na placu zabaw!
2. Rozmowa z dziećmi na temat spędzania czasu na placu zabaw. Dlaczego lubią tam przebywać? Jakie formy ćwiczeń lubią najbardziej? Jakie urządzenia, z których dzieci lubią korzystać, znajdują się na placu?
3. Uporządkowanie obiektów, które są wyposażeniem placu zabaw.

Dzieci wyliczają obiekty; przede wszystkim będą to urządzenia znane im z ich placu przedszkolnego, ale mogą pojawić się inne, znane im z innych miejsc. Przykładowo: piaskownica, zjeżdżalnia, wieża (domek) ze zjeżdżalnią, lokomotywa, wagonik, karuzela z kierownicą, bujak konik, drabinki itp. itd.

4. Praca indywidualna.

Dzieci rysują kredkami swoje ulubione miejsce (urządzenie) na placu zabaw. Może to być element, którego nie ma na ich placu przedszkolnym.

5. Galeria prac dziecięcych.

W trakcie jej przygotowywania nauczyciel prosi dzieci, by pogrupowały rysunki; jeden zbiór to piaskownice, drugi to zjeżdżalnie itd., ponieważ mimo różnic (np. piaskownica czterokątna lub sześciokątna) rysunki pasują do siebie.

6. Urządzamy plac zabaw! – sporządzenie planu.

Nauczyciel wraz z dziećmi ustala plan umownego placu zabaw dla dzieci z innego przedszkola, które jeszcze placu zabaw nie mają. Duży arkusz papieru (tablica) symbolizuje teren, który należy zagospodarować, urządzić. Nauczyciel ma zestaw przygotowanych wcześniej tekturowych obrazków, które przedstawiają urządzenia (zob. pkt 3.) i przytwierdza je w miejsca zaproponowane przez dzieci.

7. Rozmowa o powstałym planie – analiza i wprowadzenie poprawek.

Ta część zajęć to szukanie odpowiedzi na szereg pytań, które wymusza powstały plan. Np. Czy zachować pomysł, by piaskownica znalazła się przy końcu zjeżdżalni? Jaka powinna być odległość między huśtawką a drabinkami, co może się stać, jeśli będą zbyt blisko siebie? Ile kroków odległości należy zachować? W trakcie rozmowy należy odwoływać się do rozwiązań, które dzieci znają ze swego placu zabaw. Uczymy

je przewidywać skutki ludzkich działań; w naturalny sposób dzieci powinny łączyć przyczyny ze skutkami w kontekście planowania przestrzeni. Wnioski prowadzą do korekty pierwotnych założeń – nauczyciel zmienia plan zagospodarowania placu zabaw. Może się pojawić problem, aby usunąć jakieś urządzenie, ponieważ teren placu jest za mały. Które urządzenie usuniemy?

8. O czym zapomnieliśmy?!

Nauczyciel naprowadza pytaniami dzieci na problem zieleni. Dlaczego na placu zabaw MUSZĄ być drzewa, krzewy, kwiaty lub trawa? Rozmowę na ten temat kończy uzupełnienie planu tekturowymi obrazkami przedstawiającymi elementy architektury zieleni.

9. Warto przy tej okazji poruszyć problem bezpiecznej zabawy. Czego nie wolno robić, bawiąc się w piaskownicy lub na zjeżdżalni? Dlaczego należy dbać o to, by urządzenia służące zabawie nie były niszczone, uszkodzone?

10. Praca indywidualna

Dzieci malują kwiaty, krzewy lub drzewa, które chciałyby widzieć na swoim placu zabaw. Inna wersja: dzieci malują swój wymarzony plac zabaw.

11. Podsumowanie przez nauczyciela cyklu zajęć.

Przypomnienie zadań i działań, w których dzieci brały udział. Powtórzenie zasad, jakimi kierujemy się, kiedy kształtujemy przestrzeń publiczną. Należy pamiętać o bezpieczeństwie, estetyce i przewidywaniu skutków naszych pomysłów. Dobrze wykonany plac zabaw, to dobra i bezpieczna zabawa, ale wymaga to współpracy, wysiłku i namysłu.

Komentarz

Zajęcia dla dzieci przedszkolnych muszą bazować na myśleniu konkretnym, na sytuacjach znanych im z życia. Wypowiadanie się w różnych technikach plastycznych sprzyja przygotowaniu do myślenia symbolicznego (abstrakcyjnego). Dobór techniki zależy od nauczyciela uczącego daną grupę. Wydaje się, że tworzenie planu może być trudnym zadaniem, dlatego warto wciąż odwoływać się do realnej rzeczywistości, którą dzieci znają. Warto przygotować w zestawie obrazków żeton „10 kroków”, aby też go wykorzystać między symbolami urządzeń z placu zabaw. Scenariusz można podzielić na kilka części i realizować przez kilka kolejnych dni np.: dzień pierwszy – pkt. 1-2; dzień drugi – pkt. 3-5; dzień trzeci – pkt. 6 – 8. Kluczowym zadaniem dla realizacji zaplanowanych celów jest praca nad sporządzeniem planu zagospodarowania placu zabaw, dlatego warto poprzedzić je proponowanymi wcześniejszymi zajęciami. Cele zapisane w scenariuszu przewiduje *Podstawa programowa wychowania przedszkolnego* oraz *Karta przestrzeni publicznej*. Scenariusz z powodzeniem można wykorzystać w pracy z uczniami nauczania zintegrowanego.

